

hamok

Voorzitter	Luc Melis VVO: sport en kaartencommissie Oude Mulsebaan 32 2490 Balen 014/816202 luc.melis@hamok.be	Public Relations Uitrusting	Bart Mellebeek Korteweg 13 3971 Heppen 011/391397 bart.mellebeek@hamok.be
Ondervoorzitter	Jos Thijs VVO: beheerraad Driegezustersstraat 36 3582 Beringen 011/421097 jos.thijs@hamok.be	Informatica	Bart Herremans Velmerlaan 43 3806 Velm 011/760455 bart.herremans@hamok.be
Secretaris (intern)	Pascal Mylle Maasbeekstraat 9 3945 Ham 0485/41.94.38 pascal.mylle@hamok.be	De Knijptang (sportief)	Wim Hoekx Sterstraat 19 3920 Lommel 011/552440 wim.hoekx@hamok.be
Secretaris (intern) Lidgeld	Fernand Scheelen Berkenlaan 95 3970 Leopoldsburg 011/345575 Rekening: BE84 7795 9196 4459 fernand.scheelen@hamok.be	Materiaal	Tuur Cloostermans Olmense Steenweg 103 3945 Ham 011/343880 tuur.cloostermans@hamok.be
Schatbewaarder Kantine	An Verberne Poelstraat 7 3520 Zonhoven Rekening: VZW HAM O.K. IBAN BE68 4581 0482 3134 BIC KREDBEBB 0476/755895 an.verberne@hamok.be	Informatica	Ronny Timmers VVO: sport & kaartencommissie Poelstraat 7 3520 Zonhoven 0479/200967 ronny.timmers@hamok.be
Inschrijvingen	Dominique Schutjes Peerderbaan 13 3940 Hechtel 011/734453 fax: 011/733611 Rekening: HAM O.K Hechtel 735-0227934-69 dominique.schutjes@hamok.be	Jeugd	Dries van der Kleij VVO: ploegencommissie Blandenstraat 208 3052 Haasrode dries.vanderkleij@hamok.be

Tussen Berm en Toog

De hamokgebeurtenis van de voorbije weken was natuurlijk het Tiomilaweekend in het Zweedse Eksjö. Twee hamokteams gingen er zich meten met de allerbeste wereldteams. Ik heb hun prestaties kunnen volgen op facebook en twitter en worldofO en dat was aangenaam om te lezen en mee te leven. Ons damesteam zal zeker heel tevreden geweest zijn met hun resultaat. Persoonlijk vond ik het zelfs beter dan ik op voorhand had verwacht tussen al dat internationale geweld. Onze herenploeg liep natuurlijk tegen een spijtige déclassering aan maar alles bij elkaar genomen mogen zij ook nog wel tevreden zijn. Er waren er bij die nog nooit in de Zweedse terreinen en moerassen hadden gelopen en dat is toch nog wel een ander geven dan onze Vlaamse en Waalse terreinen. Alvast proficiat gewenst aan iedere atlete en atleet en het slapeloze weekend was nog maar pas verteerd of er werd al over Jukkola 2015 gesproken. Een Fins clubavontuur deze keer...

Met het Vlaamse aflossingskampioenschap en de nationale middenafstand konden we twee 'betere' crossen lopen in april.

Onze ploegen op de Vlaamse aflossing rond de vijvers van de Hoogstratense "De Mosten" kweten zich meer dan behoorlijk van hun taak! Op de "Wisselbeker Gilbert Staepelaere" liepen Jeroen, Wim en Dirk naar een knappe 2de plaats na het ongenaakbare trollenteam en op de familieaflossing liep de familie Deferme naar de overwinning en wij met de familie Melis naar de tweede plaats. Nog andere knappe individuele- en ploegprestaties waren er daar zeker ook en vanzelfsprekend bedankt aan iedereen die in een aflossingsteam wilde lopen want dat is blijkbaar niet voor iedereen zo evident!

Op de nationale middenafstand op de nabije Hoge Rielen liepen ook heel wat hammers zich in de kijker! Het terrein was op voorhand wat gecontesteerd maar de crossen waren uitdagend genoeg gemaakt en het was zeker dat daar niet automatisch de snelste loper de bovenhand haalde. Proficiat aan onze jongeren Lies (eerste nationale zege!), Victor (eerste nationale zege!), Frederik en Pascal en Jean met hun overwinning en Nancy (op 10"), Marijs (op

16”), Roza, Piet, Klaas, Benjamin (HE) en Gunther met hun tweede plek en Anneleen, Sofie (DE), Luc B en Georges met hun derde ! In de Elitereeksen behaalden bovendien Mira een knappe vierde plaats en Greet (weer rap terug snel na de bevalling!) en Jeroen een mooie vijfde plaats! Proficiat natuurlijk ook aan alle andere 69 deelnemende hammers!

Onze eigen traditionele paascross op Baeckelandt kende een grote toeloop. De omlopen van Fernand Scheelen werden duidelijk door de 323 lopers gesmaakt! Ook het oriëntatie-kinder-O-spel van Pascal Mylle werd door de 38(!) deelnemertjes gesmaakt, net als de paaseitjes door de andere deelnemers natuurlijk! Als de zon schijnt zoals die paasmaandag is het altijd plezant toeven daar rond de militaire visvijvers!

Pascal en Karin en hun team trokken opnieuw de jeugdtrainingen voor de allerjongsten op gang en ondanks het slechte weer waren en 16 moedigen aanwezig in het Hamse sportpark! Dit project is heel belangrijk voor de opvolging binnen de club en verdient daarom onze volledige steun. Ik hoop dat Pascal en co op de nodige hulp hiervoor van jullie mogen rekenen!

Niet alleen onze jongsten op donderdag om de veertien dagen maar ook voor al de andere hamokkers en hamokkels is het de bedoeling om op de vrijdagen erna een fysieke O-training te houden. Toon mocht op Congo al de eerste 18 deelnemers verwelkomen. Deze trainingen worden omwille van de sperperiode noodzakelijkerwijze ‘low-profile’ gehouden maar het loont zeker de moeite om mee te doen. Zelfs de apres-O werd gesmaakt naar ik heb vernomen... De volgende training is van Jeroen

Hoekx in Lommel en dat is ook zeker niet te versmaden daar.

In mei lopen we al de vierde nationale op de Sûrehellingen. De kaart van La Folie behoort tot de ‘moeilijkere’ terreinen van ons land en zullen ons daar dus zeker heel wat O-plezier leveren.

Zowel het Belgische als het Vlaamse sprintkampioenschap wordt binnen de veertien dagen gehouden en dat maakt heel duidelijk dat de sperperiode volop bezig is. Ik weet dat deze sprintomlopen bij heel wat Hammers niet in de bovenste schuif liggen maar zowel Durbuy als Genk lenen zich volgens mij om er toffe en uitdagende kampioenschappen van te maken!

Stilaan kijken we ook al uit naar de Driedaagse van België in de voor het oriënteren nog onbelopen wouden rond Saint-Hubert. Heel wat Hammers gaan er zich weer verzamelen op de wedstrijdcamping en daar is het dan altijd heel plezant.

Opnieuw van de hand van Pascal zal de jaarlijkse clubklassieker “De Beker van de Secretaris” zijn. Pascal nam die cross naadloos over van Ere-Secretaris Tuur en we weten van al de voorgaande edities dat het verloop altijd onverwacht en plezant is. De uitslag zorgt bij niemand nog voor stress want Phil zal de beker zeker weer mee naar huis nemen... Vergeet je wel niet op voorhand in te schrijven. Een natje en een droogje en heel wat interne clubuitleg krijg je er nadien zomaar en gratis bij op de erop volgende Algemene Vergadering Hamok en deze ledenvergadering is en blijft natuurlijk altijd het hoogste orgaan van onze club!

Tot op de Beker van de Secretaris!

Luc

Voorinschrijving

Inschrijvingen bij Daniëlle!

VK Sprint

Zondag 1 juni ligt in volle sperperiode. Ideaal dus om in de stad rond te hossen. KOL organiseert in het zuidelijke deel van Genk het VK sprint. Na de sprintwedstrijd voorafgaand aan de driedaagse van België vorig jaar, waren daar enkel positieve geluiden over te horen, dus wij verwachten dat dat dit keer ook het geval zal zijn.

Inschrijven voor 20 mei bij Daniëlle.

Run for Fame

Op zaterdag 7 juni 14 wordt er in Leopoldsburg de jaarlijkse stratenloop georganiseerd. Eén van de onderdelen is “Run For Fame”, een aflossingswedstrijd waarbij vijf personen elk 1 km door het centrum van Leopoldsburg moeten lopen.

Vorig jaar nam Hamok hieraan deel en ging met de titel en de wisselbeker aan de haal. De familie Deferme stond als Hamok 2 ook nog op het podium op plaats 3. Ondanks dat tijdens dat

weekend ook de “Driedaagse van België” doorgaat, willen we toch graag met de thuisblijvers onze titel verdedigen en de wisselbeker in eigen huis houden.

Wie niet naar de 3DvB gaat en geïnteresseerd is om in een Hamok-ploeg mee te lopen, kan zijn naam doorgeven aan luc.bouve@hamok.be. Indien we genoeg volk hebben maken we meerdere ploegen. Het inschrijvingsbedrag van deze aflossingswedstrijd wordt door de club betaald. Je kan ook deelnemen aan de “jogging” (4- 8 – 12 km) die voor de “Run for Fame” plaats vindt (inschrijvingsgeld zelf te betalen).

Meer info over deze stratenloop vind je terug op de website www.leopoldsburg.be.

Autmans

Vers van de pers...

7 mei 2014 – Eupen

Begin mei staat jaarlijks de “Gilbert Autmans” geprogrammeerd, een aflossingswedstrijd met drie die door de militaire sportschool van Eupen georganiseerd wordt. Afspraak was de Barrage van Eupen. Hamok trok met 2 ploegen richting berg en dal, want in en rond Eupen zijn er niet te veel vlakke zones te bespeuren. We zouden normaal gezien deelnemen met een heren- en een damesploeg maar door gebrek aan een 3e dame moest Luc VH zijn vrouwelijke kanten bovenhalen om samen met Nancy W. en Greet

M. een ploeg te vormen. Onze mannenploeg had al veel veldslagen meegemaakt want hun gemiddelde leeftijd was 53 jaar.

Ouderdomsdeken van de ploeg was ikzelf, bijgestaan door de “Chief of Hamok” Luc M. en de youngster in onze ploeg Bart M.

Nancy en ikzelf waren starters van dienst en ook al hadden we een verschillende omloop toch hadden we elkaar regelmatig in het vizier. Toevallig hadden we vorige zondag nog samen een bosloop afgehaspeld waar ik de haas van dienst was, maar ik eerlijk toegeven dat Nancy

deze keer zeer sterk liep en de bovenhand hield. Zij kwam dan ook als 16e tussen al het jeugdige mannengeweld uit de bos waar ik vier plaatsen verder volgde. Onze aflossers waren Greet en Bart. Bart had de toppers in Zweden op de Tiomila bezig gezien en wou dit vandaag evenaren. Hij maakte ondanks enkele foutjes maar liefst 14 plaatsen goed en liep bovendien de beste tijd van iedereen van onze twee hamokploegen. Na dik drie kwartier kwam hij als zesde ploeg terug de aflossingszone binnen zodat we onze voorzitter een beetje begonnen op te jagen om binnen de top 5 binnen te komen. Na een dik uur meldde ook Greet zich aan de aankomst op een verdienstelijke 39e plaats. Luc VH mocht als laatste hamok-loper vertrekken binnen de eerste helft van het klassement. Intussen was het afwachten wat de einduitslag zou brengen. De eerste ploeg die binnen kwam en zich dus de beste ploeg 2014 mag noemen was 10 W Tac 1 (de vliegtuigmannen van Kleine Brogel) met als laatste loper Hamokker Benjamin A. Daarna kwam de FRSO-ploeg binnen en werd tevens de eerste burgerploeg. De derde ploeg die zich meldde was Trg C Para met weer een Hamokker als laatste loper, nl 10Mila-organisator Peter K. Toen was het afwachten of onze veteranenploeg binnen de top 5 zou eindigen. Aan de kijkpost was er tussen de nummers 4 en 7 maar dik 2 minuten verschil en in de laatste lus hadden vele ervaren oriënteerders enkele minuten laten liggen aan één post waar de kaart niet 100% up to date was. Ondanks dat onze voorzitter daar ook nog 4 minuten verloor kwam hij als 5e loper over de meet met slechts 17 minuten achterstand op de eerste ploeg (die uit 3 leden van de militaire oriëntatieploeg bestond). Onze 158 jaren levenservaring had het toch gehaald van het meeste jongere geweld en we waren bovendien de beste ploeg van alle burgerclubs want FRSO was samengesteld door leden van verschillende Waalse clubs. We waren dan ook fier over ons resultaat en zelfs al hadden wij

“Luccen” nog iets van onze tijd afgedaan dan hadden we toch nooit in de top 3 kunnen eindigen. De Luc van onze damesploeg moest dan ook nog binnen komen. Als 50-plusser hield hij goed stand en zo eindigde Hamok 2 in de bovenste helft van de rangschikking op een 42e plaats.

Ondanks dat deze organisatie van het KMILO volgens velen weer vlekkeloos verlopen was, liet de informatica het afweten. Zo moesten alle eerste lopers een 2e maal uitlezen omdat het startuur van de PC niet correct gefunctioneerd had. Ik dacht dat men altijd sprak van “Deutsche Grundlichkeit”. Hierdoor ging er gemiddeld 3 minuten af van hun tijd (het verschil tussen het clearen in de startzone en de werkelijke starttijd). Dit was nog niet alles want op de outprints van de 2e lopers viel bij iedereen op dat ze gemiddeld slechts 14 seconden gedaan hadden naar hun eerste post en dit was een been van ongeveer 750 m, een wereldrecordtijd dus. Achteraf bleek dat hier overal plus minus 3 minuten moest bijgeteld worden. Ik veronderstel dat dit dezelfde tijd moet zijn die bij loper 1 na zijn 2e uitleesbeurt afgetrokken is. Mijn mond viel nog verder open toen ik 's avonds de definitieve uitslag ging bekijken. Hierop heeft iedereen een gelijke afstand gelopen alhoewel volgens de postenbeschrijving de afstanden van de verschillende omlopen tussen 6.400 m en 6.700 m lagen. Er is dus wel het een en ander gesjoemeld geweest door de PC-mannen. Gelukkig klopt de totale tijd per ploeg en dat is toch wel belangrijk voor het klassement want voor de militaire eenheden komen de tijden van de beste twee ploegen in aanmerking om de Wisselbeker “Autmans” in ontvangst te nemen. Hier was de 10 W Tac de winnaar gevolgd door het Trg C Para en het 18 Bn Log. Bij deze ploegen zaten ook een heel deel Hamokkers en dus konden we met opgeheven hoofd Eupen verlaten (toch voor de genen die niet te veel gedronken hadden).

– Luc Bouve

VVO Aflossing

Best of the rest...

13 april 2014 – De Mosten

Na de demonstratie van Trol op de editie 2013 van de VVO aflossing in het Bos van Hees, organiseerden ze nu zelf de wedstrijd. Dit keer was het domein De Mosten in Hoogstraten het toneel van een fijne, maar al bij al niet al te spannende aflossing.

Met een achttal hamokploegen aan de start was onze club goed vertegenwoordigd. In de massastart was het Stefaan Schutjes die het snelste vertrok. Hij werd op de voet gevolgd door Toon Melis en uw dienaar. Schutjes' fysieke conditie was nog niet van dien aard dat hij de hele wedstrijd dat tempo kon aanhouden, maar de rest van de wedstrijd zou de leiding wel rood-zwart blijven kleuren.

Stefaan en Toon, snelle mannen van de start

De concurrentie moest enkel volgen en onvermijdelijke foutjes van uw dienaar afwachten om het gat telkens weer te dicht en pas enkele posten voor het einde viel het definitieve gat. De “eronde” rond de vijver van het domein zorgde in de tweede groep voor nog wat verschuivingen, vooral dan bij Toon die bij het zien van al dat gratuite geloop compleet stilviel. Hij kwam toch nog als 5^e uit het bos. Frederik werd nummer 6, als leider van groep 3, en bevestigde zijn goede vorm. Vader Koen liep naar een 10^e plaats, net 2 plaatsen voor Miel Deferme, die nu dus al bij de grote mannen meeloopt in een aflossing. Vlak daarna, op plaats 14 kwam Nancy binnen, ruim als eerste

vrouw. Stefaan liep nog een vlakke wedstrijd om 21^e te eindigen. Onze secretaris Pascal was de 8^e hamer in het bos, maar hij was gedeclasseerd en was daar niet al te tevreden over.

Bij de tweede lopers viel de wedstrijd al in zijn beslissende plooi. Wim Hoekx moest het jonge geweld van Simon Krekels ondergaan, maar hield nog mooi François Jacobs af. Dirk zou die tweede plaats mooi behouden, Frank Buytaert inhalen is nu eenmaal een illusie.

Verder in de wedstrijd kwam Greta als 4^e uit het bos. Onze voorzitter mocht zijn familieploeg naar een mooie plaats leiden, 5^e algemeen en tweede van de familieploegen. Hij werd enkel nog voorbijgegaan door Gunther die net als vader Georges 4 plaatsen won en zo de 4^e plaats in het algemeen klassement behaalde.

Gunther klopte de voorzitter!

Niet eens zoveel verder kwam de 4^e hamokploeg in de top 8. Jos en Ronny verloren elk 1 plaats en werkten zo de arbeid van Frederik af met een 8^e plaats. Na Stefaan liepen Fik en Bob een stabiele wedstrijd, zoals in een aflossing nodig was, en wisten zo nog een mooie 14^e plaats uit de brand te slepen. Jean Ooms en Piet Deferme hadden geen superdag, en kwamen op plaatsen 20 en 18 binnen. Elien Melis liep Lies Deferme nog voorbij en zo kwamen ze uit op plaatsen 21 en 25.

An en Patrick liepen nog voor wat ze waard waren, maar zoals eerder gezegd, tevergeefs.

Nationale MD

27 april 2014 – Hoge Rielen

Eerste
Lies Deferme
Victor Mellebeek
Frederik Meynen
Pascal Mylle
Jean Ooms
Tweede
Nancy Wenderickx
Marijs Vandeweyer
Roza Goos
Piet Deferme
Klaas Mellebeek
Benjamin Anciaux
Gunther Deferme
Phil Mellebeek
Jos Duchesne
Derde
Anneleen Knoops
Sofie Herremans
Bob Schildermans
Luc Bouve
Georges Deferme

Het was geleden van ons BK Lang in Lommel-Kattenbos dat HAMOK nog met zo'n grote groep naar een nationale trok. Met zijn 69en waren we in de Hoge Rielen te Lichtaart waar KOL ons amuseerde met een nationale middle-distance. Jawel, een nationale op Hoge Rielen, u leest het juist...

Sinds we in de lentemaanden niet meer in de Vlaamse bossen mogen moeten we ons tevreden stellen met één of ander domein dat niet onder de belachelijke strenge ANB (lees natuurpunt) regels valt! En dat terwijl ik vandaag (7 mei) tijdens mijn looptraining getuige kon zijn dat er in een welbepaald natuurgebied met zware materialen bomen geroid werden. Stoort dit dan niet het broedseizoen??? Duidelijk twee maten en twee gewichten! Er is nog werk aan de winkel in het gelobby voor toelatingsen en ik maak me sterk dat er meer uit te halen is dan we tot nu toe konden bereiken.

69 hammers aan de start!

Tot zover...terug naar de orde van de dag., de nationale MD in Hoge Rielen.

Ondanks dat we dit domein jaarlijks belopen was het toch weer plezierig om hier te gast te zijn.

Zoals meestal was ook deze nationale gekruid met de nodige suspens. Toch altijd opletten geblazen in een middle distance. Het talrijke draaien en keren zorgde voor een noodzakelijke 100% concentratie. De talrijke gebouwtjes in het domein zijn welgekomen herkenningspunten...maar het moeten natuurlijk wel de juiste zijn, zoniet dreigt er veel tijdverlies.

De wedstrijd werd m.i. beslecht door kleine foutjes die in elke hoek op de loer lagen. 10 of 15 meter teveel naar links, of 10 meter te ver werden genadeloos afgestraft... Dat ondervond ik ook zelf en kwam toch al snel tot een gezamenlijke foutenlast van vlug 2 à 3 minuten, alhoewel foutenlast ook wel soms vertaald kon worden in pech!

Lies Deferme (D-16), Victor Mellebeek (H-18), Frederik Meynen (H21A), Pascal Mylle (HB), en Jean Ooms (H70) waren de primussen van de dag. Lies won met het kleinste verschil: 4"!!! Marijs verloor dan weeral met het kleinste verschil: 16", net las Piet en Klaas, telkens minder dan een halve minuut... het verschil zit soms in de kleine hoekjes! Bij de H55 was één minuut voldoende om te tuimelen van plaats 1 naar 5.

Bij de H Elite ditmaal een podiumplaats voor Benjamin. Jeroen strandde op plaats 5 Verrassend genoeg wist Sofie bij de D Elite een mooie 3de plaats weg te kapen. Dit belooft voor het verdere vervolg van het seizoen!

Ook het zonnetje was van de partij zodat het op het buitenterras gezellig nakeuvelen was. Menig Hamokker maakte daar gretig gebruik van. HAMOK is en blijft de gezelligste club van België.

Op naar de volgende nationale in het 'verre' Martelange. Dat wordt andere koek.

– Wim Hoekx

Tiomila

3-4 mei 2014 – Eksjö

Hamok op tiomila. Gelukkig dat we ook een vrouwenploeg hadden.

Tiomila is dan wel de tweedegrootste aflossingswedstrijd ter wereld, toch zijn er dingen die ze daar zelfs van de kleinste Waalse regionale kunnen leren. Wegaanwijding vanaf de kerk, waar de hele omgeving vol met pijlen hangt en dan gewoon volgen. Tiomila: één belachelijk kleine gele pijl op de autoweg! Maar goed dat er op drie volle auto's één iemand was die dat zag.

Waar het wedstrijdsecretariaat vinden in ons Belgenland neerkomt op het uitzoeken van de juiste hoek in de kantine, of het vinden van de juiste tent, was het daar in Zweden niet zo. Een bordje 'Competition Office' lijkt juist. Krampiltz en uw dienaar er naartoe. Die vertelden wel waar we onze slaappleats zouden vinden, maar hadden verder niets. Wij dus verder zoeken. Elk godvergeten tentje of gebouw afgelopen, in de verste uithoek zelfs onze slaaptent gevonden, maar nog steeds nergens iets anders waar er pakweg enveloppes met nummers te krijgen waren. Dan maar aan genummerde Jan en Mie vragen waar zij dat vel papier vol met barcodes te pakken gekregen hadden. Steevast was het antwoord: 'iemand van onze club heeft daarvoor gezorgd'. Dan maar terug op ons eigen gevoel af en wachten tot de madam die ons eerst te woord stond bij het 'Competition Office' weg was en niet vragen waar we ergens een enveloppe konden krijgen, maar gewoon 'geef ons de enveloppe van ploeg 313'. En die prompt meekregen. Bijna een uur na onze eerste poging. Dat we in kinderlijke blijheid vergaten ook nog de enveloppe van de damesploeg te vragen, was bijkomstig, maar het was een geluk dat Krampiltz zo'n vredelievend en kalme mens is of de madam die ons wandelen had gestuurd en nu doodleuk vroeg of alles naar wens was, zou dat niet snel meer vragen.

Fantastisch fiasco

Dat allemaal maar om aan te geven dat één en ander niet meezat.

Belangrijker dan enig ander ding op dat moment was dat we zo snel mogelijk die nummers uit de tweede enveloppe bij onze dames kregen. Andere papieren bekijken we later wel eens. Dat was weer een fatale flater. De vergelijking met onze werkpaintballteambuilding van drie dagen eerder zou toepasselijk blijken. Wij waren dood en wandelden rustig uit het speelveld om dan nog eens van 2 meter afgeschoten te worden door een collega, een Oekraïner dan nog wel, algemeen geweten dat ze daar op alles schieten wat beweegt. Pijnlijk, maar twee keer dood gaan kan niet. Drie keer ook niet, zoals in het verdere verloop zou blijken.

Miek, Elien, Mira, Greet en Marijs, op dat moment de Bart Mellebeek Fanclub

Nu was het tijd voor de benen om te spreken, of toch de benen van onze dames. Miek toonde tijdens haar wedstrijd wat ware clubliefdede is. In de massastart goed mee en rustig aan het opschuiven. Twijfelen of de vorige post wel het juiste nummer had, teruglopen, 't was juist en dan terug opschuiven. Er is natuurlijk een dunne grens tussen clubliefdede en een Omegaskische sabotageactie.

Greet werd zo in 194ste plaats het bos in gestuurd, op 320 ploegen zeker niet slecht. Ze liep zoals altijd een stabiele wedstrijd en won toch al 13 plaatsen terug.

Elien vloog het bos in. Hoe ze er terug uit kwam, weet niemand, want ze kwam even nadat Marijs gelanceerd was in de tent, waar iedereen aan het bekomen was van de namiddagtraining en languit in de slaapzak lag, binnen met de mededeling dat het plezant was om zo aangemoedigd te worden in de laatste kronkelende lijn.

Wij zagen het probleem daarvan in, rekten ons goed uit, deden onze schoenen aan. Toen Marijs wat later binnen kwam, stond ze versteld van het aantal hamokkers die haar in haar laatste minuten aan het aanmoedigen waren. Op weg naar nergens.

Het gezicht van Marijs spreekt boekdelen

Onze achterstand was niet zo groot en Mira zou nog ruim voor de aangekondigde massastart op weg kunnen. Bleek dat ze niet aankunnen dat er én een massastart zal zijn en nog lopers vertrekken. Mira moest en zou dus wachten en met de massa mee het bos in gaan.

Ondertussen stond Toon klaar voor het herenavontuur. Was al weken ziek. Had nog halsoverkop een nieuwe slaappleaats moeten zorgen op donderdagavond, want zieken kwamen er niet in bij de Zweedse club waar hij ging logeren. Zei dat hij met pijnstillers ging lopen. Niet nodig. De adrenalinerush van de tiomilamassastart was voldoende om luchtwegen open te zetten en vanop de voorlaatste startrij het bos in te duiken.

Toeschouwers konden op de twee grote TV schermen zien hoe het hem verging. Tussen een groep fris en opgewekt ogende lopers zat er één iemand verbeterd stand te houden, plat te vallen, de aandachtsspanne niet hebben om te onthouden dat dat hij ging platvallen en een

tussensprintje plaatsen om de plaats in de rij terug in te nemen. Zo ook aan TV post 2, waar het platvallen al iets duidelijker zichtbaar werd en de verbeterdheid evenzeer. Dan zagen we een rood-zwarte flits in de aankomstlijn. Niet Melis, maar Mira die er nog een sprintje uittrok en de dames op plaats 211 deed uitkomen. Wat, zoals algemeen geweten, het beste resultaat zou worden van de twee hamokploegen.

De laatste meters afzien van Toon

Niet zo heel veel later kwam Toon dan ook uit het bos. Om de gelaatsuitdrukking te beschrijven ontbreken er woorden in de Nederlandse taal, maar vooruit ging het nog en een 211e plaats op 12 minuten van de kop van de wedstrijd was zelfs bijna genoeg om hem op Jukola in het eerste team van Turun Suunnistajat te plaatsen.

Ouderdomsdeken Bart Mellebeek was nu aan zet. Een goede passage aan TV post 1, maar 5 minuten bij verloren. Daarna werd de nacht donker, koud en het wachten aan de TV posten lang. Gelukkig bleef het licht van Bart branden en kwam hij nog tussen de mensen uit het bos. Die mensen had hij wel niks aan gehad, want ze volgden hem keer op keer de fout in.

Frederik was loper nummer 3. Moest 13 kilometer lopen. Bart deed er 91 op 8. Frederik kan ook rekenen en nam dus twee batterijen mee. Hij maakte amper fouten en maakte plaats na plaats goed, tot het noodlot toesloeg. Band van de lamp kapot en verder met al dat gerief in de handen. Bekijk dan maar eens kaart en kompas. De gloriëtocht ging zo recht over in de hel. Voor het leven na de dood weet u dat nu ook, die tocht duurt 2u35.

Toch verloor Frederik maar een plaats of 10. De nacht was nog jong genoeg om iets te veranderen. Jeroen van der Kleij deed dat ook, maar het was iets te drastisch. In de goede flow de nummers niet controleren was altijd al een jeugdzonde van de familie van der Kleij, maar het leek er toch op dat dat er uit gegroeid was. Deze keer niet. Toen wij ons eens omdraaiden in onze slaapzak, nadat wij nog steeds geen oog hadden dichtgedaan door de speaker en weet ik veel wat, keken wij recht op een onderuitgezakte Krampiltz die met zijn armen een kruisteken maakte. Gedaan, maar de wedstrijd ging verder.

Voor de start kon Frederik nog lachen

Ondertussen was Dries bezig aan zijn 11km. Hij draaide zijn kaart een paar keer om om te kijken of die afstand wel correct was, want het bleef maar duren. Toch deed hij het zeker niet slecht, want iets onder de 2 uren valt eigenlijk nog mee.

Dan kwam de zon op. Peter begon nu aan de 18 km, de gevreesde lange nacht, het 6e been. Lampen en reservebatterijen werden nog vlug uit het rugzakje gegooid, gellekes en andere energievaten kwamen in de plaats.

Voor de toeschouwers was het nu lastig volgen. Toch zagen wij terwijl de camera aan TV post 1 de 10e lopers van de topploegen volgde opeens nummer 313 passeren. Krampiltz kwam er aan en Stefaan kon beginnen opwarmen.

Schutjes ontgoochelde aan de start. Wij zijn gewoon dat hij als een kanon het bos in schiet, maar deed dat deze keer niet en liep een weloverwogen wedstrijd. Goed genoeg om zogezegd Gunther Deferme het bos in te sturen, maar in werkelijkheid was het Thomas van der

Kleij die eerder voor de Zweedse Bosherten been 1 gelopen had. Thomas had het na verloop van tijd toch allemaal al gezien en omdat uw dienaar en Klaas Mellebeek toch al in de massastart zouden starten, kon hij er na een mooie training mee stoppen.

Klaas liep een mooie wedstrijd. Hij liet zich niet intimideren door deze of gene ervaren Zweed, kon de blik van de Zweedse blondines afhouden en snelde zo naar de beste hamokprestatie na Toon.

Uw dienaar verging het minder goed. Slaap hebben wij nodig. Geen slaap is dan ook faliekant. In de massastart kaart pakken en dan bedenken, tiens, ik mis iets. Kompas in het jasje laten zitten. Enkel SI bij. Nu, zonder kompas een goede training dan maar. Altijd plezierig om een sliert andere lopers op sleeptouw te nemen en keer op keer richtingsfoutjes in het groen te maken en die hele trein achter ons aan te krijgen. Dat was nog niet het einde van de miserie. De laatste post hingen wij afgescheiden voor de rij medeprutsers, want we moeten een kat een kat durven noemen, maar hoorden geen piepsignaal. Daar stonden er drie laatste posten. Allemaal stom, of wij doof. Dan kwam de hele trein aan en piep-piep-piep-piep. Niet doof, oerdom. Dan maar binnenlopen. Bleek dat in de briefing die niemand van ons gelezen had, stond dat op de lange benen een moderne SportIdent nodig was. Die SI is nog ouder dan ons hamokpakje, dus de posten konden er gewoon niet op.

Ondanks de wanprestatie en dat alles mis ging wat mis kon gaan (ook de vlieger had nog vertraging), had iedereen toch voldoening uit de trip gehad, al was het maar dankzij de gedachte dat het een volgende keer niet meer slechter kan.

Dag Hilde,

Belofte maakt ... geen schuld want ik hou niet van dat woord. Hier dus een Eerbetoon aan onze wonderbaarlijke mooie sport.

Oriëntatiecrossen

Dankbaarheid aan de schepping

Oogverblindende schoonheid

Die uitgestrekte heidepartijen

Onthaasten in de natuur

Een buitenbeentje zonder meer

Innige verbondenheid met

't Mooiste schilderij ter wereld

De stilte vibreert door merg en been

Doorheen de stilte

sta ik stil

bij de schepping

van die prachtige natuur

Doorheen de stilte

sta ik stil

bij de schoonheid

van dat wondermooie schilderij

Doorheen de stilte

sta ik stil

bij de kracht
van die onuitputtelijke energiebron

Doorheen de stilte
geeft de natuur mij
haar schoonheid, kracht en inspiratie door
om verder te leven
in alle eenvoud
in confrontatie met mezelf

Springen over gracht en greppel
Ontspant lichaam en geest
En misschien de ziel
De klanken van het bos
Fotografische impressies
Hemelse muziek
Bijbels tafereel
Kleursymbolen begeleiden 't plezier
Kompas geeft richting
Aan kind, adolescent,
Volwassene en grijsaard
Steunpilaren van elke club
Zondag na zondag
Met liefde op 't gelaat
Omarmen ze
Deze sport op mensenmaat

Schone mensen

Ontmoeten elkaar

Op plaatsen

Waar ze het wensen

Schone mensen

Die het wensen

Komen elkaar tegen

zonder het te weten

Schone mensen

Zonder het te weten

Krijgen complimenten

Die ze verdienen

Schone mensen

Die het verdienen

geven veel liefde

aan iedereen

Schone mensen

Aan schoonmenselijkheid

Geen tekort

Omdat ze mens zijn

Onder de mensen

Oriëntatiecross

Een ontmoetingsplaats

Voor jong en oud

De mens centraal

Een sport om te ontdekken

Een sport om te beleven

Een sport om te koesteren

Wat een sport

Wat een wondermooie sport

Wat een wonder van een sport

De ^hgoeten vanuit Tongerlo en tot op één van de volgende crossen ...

Film

Falm

Folm

Flom

Flam

Flim

Milf

Malf

Molf

Een kikker is geen wolf

Een wolf geen aap

Een aap geen mens

Maar de mens

Soms wel een aap

